

*„Ki szeretném kiáltani a világnak: Szeressétek Istent, mert jó és nagy az Ő irgalmassága!”
(Faustina nővér)*

Krakkói zarándoklat

Ez év októberében a leányfalui hívek, dunabogdányi és pilis-szentkereszti testvéreinkkel kibővült kicsiny közössége, Zoltán atya szervezésében egy lélekemelő zarándokúton vett részt.

Krakkóban jártunk, ahol a Szentatya két éve szentelte föl az Isteni Irgalmasság Bazilikát, mely a harmadik évezred emberének hivatott hirdetni a szeretet és az isteni irgalmasság krisztusi üzenetét. Oltára felett Szent Fausztina által látott Jézuskép látható „Jézusom Bizom Benned!” felirattal.

A bazilika altemplomában más népek mellett Magyarország is kapott egy kis kápolnát, melynek fölszentelésére október 9-én, velünk együtt ötezernél is több magyar zarándok érkezett Lengyelország egykori fővárosába.

A tiszteletükre celebrált szentmisét követően itt, a Szentek Közösségének Magyar Kápolnájában, helyezte el dr. Erdő Péter bíboros érsek a krakkói érsek által átadott Szent István-karereklyét. Az új katolikus kegyhely egyben egy csodálatos művészeti alkotás is, hiszen falait körben csodálatos mozaikok, az Irgalmas Jézusra tekintő magyar és lengyel szentek ábrázolásai ékesítik. Megindító volt akkor ott lenni és erősödni hitünkben. És jó volt érezni lengyel testvéreink szeretetét is. A két nép sok szálon összefonódó történelme újabb

kapcsolódási ponttal gazdagodott!

A négy napos zarándoklat egyben egyházközségi kirándulás is volt, hiszen útközben gyönyörű tájakon haladtunk keresztül, megtekintettük a garamszegi fatemplomot és Árva várát, bejártuk Krakkó belvárosát, és voltunk a híres wieliczкаи sóbányában is, melyben a csodálatos sótemplom található. Hazafelé pedig Lőcsét, Késmárkot, Szepes várát, illetve Szepeskáptalant néztük meg.

Zarándokutunkat különleges szentmise zárta, melyet Zoltán atya mutatott be a többszázéves, gyönyörű szép szepescsütörtöki kápolnában.

Hazafelé jövet, amikor a fáradt buszba életet lehelt zarándoktársaink vidám kacagása, arra gondoltam, hogy a Jó Isten bizonyosan örömet leli bennünk, hiszen ő a vidám adakozókat szereti...

Úgy vélem a zarándoklat is egyfajta adakozás, áldozat a Jó Istennek, természetesen mint minden, amit Neki adunk, elsősorban nekünk válik javunkra, s magunkkal visszük az örökévalóságba is...

Mindnyájunk nevében ezúton is köszönjük a zarándoklat megszervezését Zoltán atyának, Szontághné Végh Jutkának és avatott idegenvezetőnknek, Fischer Istvánnak, fáradhatatlan kalauzolását.

Egy zarándok